

Gdańsk, dnia 05.02.2020r.

Sygn. akt D 84/19

POSTANOWIENIE

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku**

w składzie

Przewodniczący : Waldemar Szurkowski
Członkowie : Katarzyna Sobala
Elżbieta Daniluk

z udziałem protokolanta : Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu w dniu 05.02.2020r. w Gdańsku, na posiedzeniu w sprawie odwołania [REDAKTED] [REDAKTED] [REDAKTED] w [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 30.09.2019r o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego [REDAKTED] [REDAKTED] na podstawie 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2018 poz. 2115 t.j.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 30.09.2019r o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDAKTED]

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku , uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Waldemar Szurkowski

Członkowie:

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ Elżbieta Daniluk

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21.03.2019r. [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] złożyło zawiadomienie OIRP w Gdańsku, w sprawie nieetycznego postępowania radcy prawnego Pana [REDAKTOWANE] polegającego na naruszenie zasad etyki zawodowej poprzez naruszenie zasady lojalności w stosunku do Klienta - [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE], z którym był związany umową z dn. 11.01.2017r. o świadczenie pomocy prawnej w sprawie naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez ówczesnego Dyrektora [REDAKTOWANE] Pana [REDAKTOWANE], odwołanego ze stanowiska Dyrektora w dniu 28.02.2018r., a następnie reprezentując, jako pełnomocnik substytucyjny Pana [REDAKTOWANE], w sporze z [REDAKTOWANE] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], poprzez:

1. nieprzekazywanie [REDAKTOWANE] informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną,
2. reprezentowanie byłego Dyrektora [REDAKTOWANE] przed sądem przeciwko [REDAKTOWANE], co pozostaje w jawnym konflikcie interesów;
3. ujawnianie faktów i dokumentów w procesie Pana [REDAKTOWANE], powoda w sporze z [REDAKTOWANE] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę zawisłej (z pozwu z dnia 21.03.2017r.) przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], które pozyskał reprezentując jako swojego klienta [REDAKTOWANE], nieznanego [REDAKTOWANE] ani Powodowi w tym procesie (naruszenie tajemnicy zawodowej), w tym postanowienie z dn. 27.03.2017 Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego (niedoręczonemu ani [REDAKTOWANE] ani byłemu dyrektorowi).

Postanowieniem z dnia 29.05.2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie nienależytego wykonywania zawodu przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] polegającego na naruszeniu zasad etyki zawodowej poprzez naruszenie zasady lojalności w stosunku do Klienta - [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] z

którym był związany umową z dn. 11.01.2017r. o świadczenie pomocy prawnej w sprawie naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez ówczesnego Dyrektora [REDAKTOR], Pana [REDAKTOR], odwołanego ze stanowiska Dyrektora w dniu 28.02.2018r., a następnie reprezentując, jako pełnomocnik substytucyjny Pana [REDAKTOR], powoda w sporze z [REDAKTOR] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę toczącej się z pozwu z dnia 21.03.2017r., przed Sądem Rejonowym [REDAKTOR] w [REDAKTOR] sygn. akt [REDAKTOR], poprzez:

1. nieprzekazywanie [REDAKTOR] informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną,
2. reprezentowanie byłego Dyrektora [REDAKTOR] przed sądem przeciwko [REDAKTOR], co pozostaje w jawnym konflikcie interesów;
3. ujawnianie faktów i dokumentów w procesie Pana [REDAKTOR], powoda w sporze z [REDAKTOR] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę zawisłej (z pozwu z dnia 21.03.2017r.) przed Sądem Rejonowym [REDAKTOR] w [REDAKTOR] sygn. akt [REDAKTOR], które pozyskał reprezentując jako swojego klienta [REDAKTOR], nieznanego [REDAKTOR] ani Powodowi w tym procesie (naruszenie tajemnicy zawodowej), w tym postanowienie z dn. 27.03.2017 Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego (nedoręczonemu ani [REDAKTOR] ani byłemu dyrektorowi),

gdyż istniało podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 8, art. 10, art. 26 ust 1 i 3, art. 28 ust 3, art. 29 ust 1 pkt 2 i art. 44 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11.2014r).

W dniu 19.09.2019r. świadek radca prawny [REDAKTOR] zeznał, że nigdy nie miał z [REDAKTOR] stałej umowy o obsługę – zawarł umowę świadczenia pomocy prawnej wyłącznie do jednej sprawy chyba w 2016r.. – po kontroli w muzeum prowadzonej przez Ministerstwo powstał protokół z zarzutami w sprawie ewentualnych zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez ówczesnego Dyrektora [REDAKTOR]. – Pomoc świadka jako radcy prawnego polegała wyłącznie na reprezentowaniu [REDAKTOR] przez Rzecznikiem Dyscypliny Finansów Publicznych. Gdyby Rzecznik uznał, że zarzuty

w protokole się potwierdziły, to prowadziłby postępowanie już przeciwko Dyrektorowi [REDAKTOWANE], ale do tego stadium nie doszło – Rzecznik albo umorzył postępowanie albo odmówił jego wszczęcia. Świadek podał, że nie uczestniczył w żadnych czynnościach osobiście przez Rzecznikiem Dyscypliny Finansów Publicznych. Rola świadka sprowadziła się w zasadzie do zredagowania jednego obszernego pisma w sprawie, które było podstawą umorzenia postępowania lub w ogóle odmowy jego wszczęcia – rozstrzygnięcia świadek nie pamięta, bo [REDAKTOWANE] nie otrzymało postanowienia w sprawie – nie było stroną postępowania ani zawiadamiającym – zawiadamiającym było Ministerstwo i to ono otrzymało postanowienie od Rzecznika Dyscypliny Finansów. Świadek podkreślił, że informacje zawarte w piśmie do Rzecznika przez siebie zredagowanym (wyjaśnienia pokontrolne) opracował na podstawie informacji uzyskanych na spotkaniach w [REDAKTOWANE] przy udziale księgowej i kierownika Działu prawnego [REDAKTOWANE]. Spotkań było co najmniej trzy – pierwsze z udziałem Dyrektora i jego zastępców, którzy zaprezentowali swoje stanowisko – na kolejnych to już świadek prezentował projekt swojego pisma do rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych.

Świadek wskazał, że w zasadzie nie miał co przekazywać [REDAKTOWANE] w sprawie gdyż zredagował wyłącznie jedno pismo do rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych i na tej podstawie Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych umorzył lub odmówił wszczęcia postępowania. Świadek po uzyskaniu ustnej informacji o zakończeniu sprawy przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych kontaktował się z kierownikiem Działu Prawnego i omawiali tę sprawę jako sukces procesowy. Innych informacji nie miał do przekazania.

Świadek wskazał ponadto, że byłego Dyrektora [REDAKTOWANE] reprezentuje w sprawach sądowych zawisłych przez sądami powszechnymi w [REDAKTOWANE] wyłącznie jako substytut jedna jako niezgodne z prawem odwołanie z funkcji dyrektora [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz o niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy w trybie art. 52 kp oraz druga sprawa z pozwu [REDAKTOWANE] o zapłatę wypłaconego w 2015 roku odszkodowania za mobbing w przegranej przez [REDAKTOWANE] procesie z pozwu pracownika [REDAKTOWANE] (roszczenie regresowe)

Świadek podał, że w swojej ocenie nie naruszył zasady lojalności w stosunku do byłego klienta [REDAKTOWANE], ponieważ wszelkie informacje w procesach pozyskał od byłego Dyrektora [REDAKTOWANE] jako pełnomocnik substytucyjny, a nie te które uzyskał w [REDAKTOWANE].

Świadek wskazał iż nie pamięta, aby okazywał lub posługiwał się dokumentami ze sprawy przed Rzecznikiem Dyscypliny Finansów Publicznych, ale nawet gdyby tak, to uważa że nie naruszyłby zasad etyki. Świadek przyznał, że okazał postanowienie o umorzeniu lub odmowie wszczęcia ale uzyskane od byłego dyrektora [REDACTED].

W oparciu o wyżej przedstawiony stan faktyczny Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 30.09.2019r umorzył dochodzenie w zakresie zarzutu nienależytego wykonywania przez Radcę prawnego Pana [REDACTED] [REDACTED] zawodu radcy prawnego polegające na tym, iż jako radca prawny

1. nie przekazywał [REDACTED] [REDACTED] informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną,
2. reprezentował byłego Dyrektora [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] przed sądem przeciwko [REDACTED] [REDACTED], co pozostaje w jawnym konflikcie interesów;
3. ujawniał fakty i dokumenty w procesie Pana [REDACTED] [REDACTED] powoda w sporze z [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę zawisłej (z pozwu z dnia 21.03.2017r.) przed Sądem Rejonowym [REDACTED] [REDACTED] w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED], które pozyskał reprezentując jako swojego klienta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], nieznane [REDACTED] ani Powodowi w tym procesie (naruszenie tajemnicy zawodowej), w tym postanowienie z dn. 27.03.2017 Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego (niedoręczonemu ani [REDACTED] ani byłemu dyrektorowi).

W ocenie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego analiza materiału dowodowego nie potwierdziła dwóch z trzech postawionych radcy prawnemu zarzutów, a mianowicie nieprzekazywanie [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną i ujawniania faktów i dokumentów w procesie Pana [REDACTED] [REDACTED] powoda w sporze z [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę zawisłej (z pozwu z dnia 21.03.2017r.) przed Sądem Rejonowym [REDACTED] [REDACTED] w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED], które pozyskał reprezentując jako swojego klienta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], nieznane [REDACTED] ani Powodowi w tym procesie (naruszenie tajemnicy zawodowej), w tym postanowienie z dn. 27.03.2017 Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego (

niedoręczonemu ani [REDACTED] ani byłemu dyrektorowi). W aktach sprawy znajduje się umowa z dnia 07.01.2017r. o świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDACTED] na rzecz [REDACTED]. (zał nr 3 do skargi , k 7- 8) Przedmiotowy zakres zlecenia określony został w par 1 przywołanej umowy oraz w pełnomocnictwie szczególnym udzielonym radcy prawnemu z dnia 5 stycznia 2017 r (k- 9). Z przywołanych dokumentów wynika bezspornie, że zakres przedmiotowy zlecenia dotyczył wyłącznie postępowania sprawdzającego mającego na celu ustalenie istnienia podstaw do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie (a nie przeciwko) domniemanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych w [REDACTED] z zawiadomienia Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia (...) (nr ...), jak również w postępowaniu wyjaśniającym, o ile zostanie wszczęte w /w sprawie. Postępowanie takie nie zostało wszczęte, ponieważ Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających odmówił wszczęcia postępowania w sprawie, bez wzywania do osobistego stawiennictwa pełnomocnika ówczesnego dyrektora [REDACTED], na mocy wyłącznie jednego pisma zawierającego wyjaśnienia w sprawie. Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 17.12.2004r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych postanowienie o odmowie wszczęcia doręcza się zawiadamiającemu, któremu przysługuje zażalenie. Zatem bezspornie ani [REDACTED] ani jego pełnomocnik ani powód w wymienionych sprawach sądowych (ówczesny dyrektor [REDACTED]) nie dysponowali tym dokumentem, jako uzyskanym w postępowaniu przed rzecznikiem dyscypliny finansów publicznych i tym samym radca prawny nie będąc osobą uprawnioną do jego doręczenia, nie otrzymał go w postępowaniu, w którym reprezentował [REDACTED], zatem nie mógł i nie miał obowiązku przekazania jego treści [REDACTED]. Uzyskanie informacji o jego treści nie jest tożsame z uzyskaniem dokumentu.

Odnosnie zarzutu trzeciego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, iż poprzez reprezentowanie byłego Dyrektora [REDACTED] przed sądem przeciwko [REDACTED], Radca Prawny [REDACTED] naruszył art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11. 2014r) , tj. naruszył obowiązek unikania przez radcę prawnego konfliktu interesów co służy zapewnieniu niezależności, a także dochowaniu tajemnicy zawodowej oraz lojalności wobec klienta. Dyspozycja tego przepisu nakazuje unikanie konfliktu interesu, a obsługa prawna byłego dyrektora [REDACTED], nawet jako osoby fizycznej w procesie z zakresu prawa pracy uzasadnia obawy byłego klienta o złamanie tajemnicy zawodowej. Okolicznością łagodzącą jest ustalenie ,że

do złamania tajemnicy zawodowej nie doszło. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał iż adekwatnym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego Pana ██████████ ██████████, bez potrzeby wymierzania kary dyscyplinarnej będzie według uznania dziekana ewentualne udzielenie przez Niego ostrzeżenia w trybie art. 66 ust 1 ustawy o radcach prawnych, i skierował do Dziekana OIRP w Gdańsku wniosek o udzielenie ostrzeżenia.

Odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30.09.2019r pismem z dnia 31.10.2019r wniosło ██████████ ██████████ ██████████ w ██████████ zarzucając orzeczeniu:

1. naruszenie prawa materialnego t.j. art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 10 Kodeksu Etyki radcy Prawnego, poprzez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że zasada unikania konfliktu interesów, wyrażona a art. 10 Kodeksu Etyki, chroni jedynie dochowanie tajemnicy zawodowej, podczas gdy służy ona zapewnieniu niezależności i zachowaniu lojalności wobec klienta, a działania r.pr ██████████ ██████████ niezależnie od oceny czy doszło do naruszenia tajemnicy zawodowej, naruszyły zasadę lojalności wobec ██████████ ██████████ ██████████,
2. naruszenie przepisów postępowania poprzez brak rzetelnego i wszechstronnego wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, oparcie się bezkrytycznie na twierdzeniach Rady Prawnego bez weryfikacji, czy stoją one w sprzeczności z dokumentami przedłożonymi przez ██████████,
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niezasadnym przyjęciu że:
  - a/ działania r.pr ██████████ ██████████ opisane w pkt 1 zaskarżonego postanowienia, nie były sprzeczne z prawem, zasadami etyki i nie stanowią naruszenia obowiązków zawodowych podczas gdy analiza materiału dowodowego prowadzi do przeciwnego wniosku,
  - b/ działania r.pr ██████████ ██████████ opisane w pkt 2 postanowienia, mają znikomą społeczną szkodliwość, bez wskazania, na jakiej podstawie Rzecznik Dyscyplinarny wyciągnął takie wnioski
  - c/ poprzez swoje działania opisane w pkt 2 zaskarżonego postanowienia, Radca Prawny nie naruszył tajemnicy zawodowej, podczas gdy wszystkie trzy postępowania sądowe są nadal w toku.

W oparciu o powyższe zarzuty ██████████ ██████████ ██████████ w ██████████ wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

W rezultacie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, należy dojść do wniosku, iż zarzuty skarżącego formułowane pod adresem Radcy Prawnego nie znajdują oparcia ani w stanie faktycznym sprawy, ani też w obowiązujących Radcę Prawnego przepisach prawnych, dotyczących w szczególności etyki wykonywanego przez niego zawodu.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zarzuty skarżącego zawarte w odwołaniu z dnia 31.10.2019r nie zasługują na uwzględnienie.

Przepis art.64 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego.

Stopień zawinienia radcy prawnego należy w postępowaniu dyscyplinarnym ocenić przede wszystkim z punktu widzenia bezprawności działania. Wina kwalifikuje badane przewinienie dyscyplinarne i jedynie w przypadku spełnienia jej przesłanki pozwala na podstawie art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych wymierzyć jedna z kar dyscyplinarnych przewidzianych w art.65 ustawy o radcach prawnych.

W postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się w kwestiach nieuregulowanych przepisy Kodeksu postępowania karnego. Jedną z podstawowych zasad wyrażonych w Kodeksie postępowania karnego jest zasada domniemania niewinności, która stanowi, iż aby obwiniony został uznany winnym zarzucanych czynów musi zostać udowodniona mu wina, która zatem w sposób całkowicie jednoznaczny i bezsprzeczny jest elementem podmiotowym niezbędnym do przypisania odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zasada domniemania niewinności ma swoją podstawę konstytucyjną w art.42 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego zasada domniemania niewinności bez żadnych ograniczeń odnosi się do postępowania dyscyplinarnego (wyrok TK z dnia 9 listopada 1993r. sygnatura akt K11/93). Zasada domniemania niewinności - ze względu na funkcje ochronne - musi być przestrzegana w postępowaniu dyscyplinarnym (wyrok TK z dnia 27 lutego 2001r. sygnatura akt K 22/00).

Kwestia ta została także jednoznacznie ujęta w doktrynie prawa odpowiedzialności dyscyplinarnej. Definiując przewinienie dyscyplinarne radcy prawnego należy wskazać, iż do skazania obwinionego nie wystarczy wyłącznie istnienie elementu przedmiotowego tj. nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego lub popełnienie czynu sprzecznego ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Czyn ten musi być objęty świadomością i wolą osoby, której zarzucono popełnienie przewinienia dyscyplinarne. Wskazuje na to wprost art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych, w myśl którego niezbędną przesłanką odpowiedzialności dyscyplinarnej jest zawinienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela ocenę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zawartą w zaskarżonym postanowieniu z dnia 30.09.2019r, że nie pozwala ona na przyjęcie, iżby w odniesieniu do radcy prawnego zachodziło uzasadnione podejrzenie popełnienia przez tego Radcę Prawnego przewinienia dyscyplinarne w rozumieniu art. 64 ust. 1 pkt 1) lub 2) Ustawy o radcach prawnych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza dwóch z trzech postawionych radcy prawnemu zarzutów, a mianowicie nieprzekazywanie [REDAKTOWANE] informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną i ujawniania faktów i dokumentów w procesie Pana [REDAKTOWANE], powoda w sporze z [REDAKTOWANE] o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie z powodem umowy o pracę zawisłej (z pozwu z dnia 21.03.2017r.) przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], które pozyskał reprezentując jako swojego klienta [REDAKTOWANE], nieznanego [REDAKTOWANE] ani Powodowi w tym procesie (naruszenie tajemnicy zawodowej), w tym postanowienie z dn. 27.03.2017 Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego (nedoręczonemu ani [REDAKTOWANE] ani byłemu dyrektorowi). Znajdująca się w aktach sprawy umowa z dnia 07.01.2017r. o świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] na rzecz [REDAKTOWANE] określa, że zakres przedmiotowy zlecenia dotyczył wyłącznie postępowania sprawdzającego mającego na celu ustalenie istnienia podstaw do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych w [REDAKTOWANE] jak również w postępowaniu wyjaśniającym, o ile zostanie wszczęte w /w sprawie. Postępowanie takie nie zostało wszczęte, ponieważ Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających odmówił wszczęcia postępowania w sprawie, bez wzywania do osobistego stawiennictwa pełnomocnika ówczesnego dyrektora

██████████ na mocy wyłącznie jednego pisma zawierającego wyjaśnienia w sprawie. Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 17.12.2004r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych postanowienie o odmowie wszczęcia doręcza się zawiadamiającemu, któremu przysługuje zażalenie. Zatem bezspornie ani ██████████ ani jego pełnomocnik ani powód w wymienionych sprawach sądowych (ówczesny dyrektor ██████████) nie dysponowali tym dokumentem, jako uzyskanym w postępowaniu przed rzecznikiem dyscypliny finansów publicznych i tym samym radca prawny nie będąc osobą uprawnioną do jego doręczenia, nie otrzymał go w postępowaniu, w którym reprezentował ██████████, zatem nie mógł i nie miał obowiązku przekazania jego treści ██████████. Uzyskanie informacji o jego treści nie jest tożsame z uzyskaniem dokumentu.

Tym samym za prawidłowe należy uznać rozstrzygnięcie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zawarte w postanowieniu z dnia 30.09.2019r dotyczące zarzutów nieprzekazywania ██████████ ██████████ ██████████ informacji o stanie spraw, które prowadził na mocy w/w umowy o pomoc prawną i ujawniania faktów i dokumentów w procesie Pana ██████████ ██████████ powoda w sporze z ██████████ ██████████ ██████████

Odnośnie zarzutu trzeciego, dotyczącego reprezentowania byłego Dyrektora ██████████ ██████████ przed sądem przeciwko ██████████ ██████████ ██████████, Sad Dyscyplinarny podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego iż Radca Prawny ██████████ ██████████ naruszył art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11. 2014r) , tj. naruszył obowiązek unikania przez radcę prawnego konfliktu interesów co służy zapewnieniu niezależności, a także dochowaniu tajemnicy zawodowej oraz lojalności wobec klienta. Skoro dyspozycja tego przepisu nakazuje unikanie konfliktu interesu, a obsługa prawna byłego dyrektora ██████████, nawet jako osoby fizycznej w procesie z zakresu prawa pracy, uzasadnia obawy byłego klienta o złamanie tajemnicy zawodowej, zachowanie Radcy Prawnego ██████████ ██████████ było w tym zakresie naganne, gdyż winien on unikać ewentualnego konfliktu interesu i powstrzymać się od reprezentowania osób trzecich nawet jako substytut w sporach z ██████████ ██████████ w ██████████. Okolicznością łagodzącą słusznie zauważoną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest ustalenie, że do złamania tajemnicy zawodowej nie doszło, a tym samym adekwatnym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego Pana ██████████ ██████████, bez potrzeby wymierzania kary dyscyplinarnej będzie według uznania dziekana ewentualne udzielenie przez Niego ostrzeżenia w trybie art. 66

ust 1 ustawy o radcach prawnych.

W tym stanie rzeczy, z mocy art 437 § 1 kodeksu postępowania karnego, po rozpoznaniu zażalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku orzekł o utrzymaniu w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 30.09.2019r o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDACTED]

Powyższe postanowienie jest prawomocne, stronom nie przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych.

Przewodniczący:

/-/ Waldemar Szurkowski

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ Elżbieta Daniluk